

லோரன்ஸ் திலகரிடம் எல்லோருக்கும் நல்ல மதிப்பு இருந்தது. நிலமையை அவர் எல்லோருடனும் கலந்து ஆலோசித்து நல்ல முடிவைத் தருவார் என்ற நம்பிக்கை எங்களிடம் இருந்தது. கும்மர்ஸ்பார்க் என்ற இடத்திற்கே அவர் வருவதாக ஏற்பாடு. அது எனது இடத்தில் இருந்து ஏறக்குறைய 450 கிலோ மீற்றர் தூரத்தில் இருந்தது. என்னிடம் வாகன வசதி இருக்கவில்லை. என்னை கும்மர்ஸ்பார்க்கிற்கு அழைத்துச் செல்ல வாகனம் ஒன்று ஏற்பாடாகி இருந்தது. ஆனால் வேலைத் தளத்தில் விடும்புறத் தர மறுத்து விட்டார்கள். போக முடியாத நிலையில் நான் இருந்தேன். மருத்துவ விடும்பு எடுக்கலாம் என்றால் அது வேலைக்கும், உடலுக்கும் ஆரோக்கியமாகப் படவில்லை. மருத்துவ விடும்பு என்றவுடன் என் நினைவுக்கு வருவது இதுதான். ஒரு முறை எனது நகரில் „இரங்கும் இன்னிசை இரவு” என்ற ஒரு கலை நிகழ்ச்சியை புனர் வாழ்வுக் கழகத்திற்காக ஏற்பாடு செய்திருந்தேன். பொறுப்பாளருக்கு வேலைத் தளத்தில் விடும்பு கிடக்கவில்லை. மருத்துவரிடம் போய் ஏதாவது காரணம் சொல்லி மருத்துவ விடும்பு எடுக்கலாம் என்று யாரோ அவரிடம் அறிவுரை கூற அவரும் மருத்துவரிடம் போய் மூதுகூ நோகிறது என்று சொல்லி இருக்கிறார். வலிகடும்பை என்று கேட்டு அதிகமான கோட்டிசோனை ஊசிமூலம் மருத்துவர் ஏற்றி விட வளத்தை மூதுகோடும் நிறைந்த வலியோடும் நிகழ்ச்சிக்கு வந்து சேர்ந்தார்.

சரி விடயத்திற்கு வருவோம்.

கழக நிர்வாகத்தில் இருந்தவர்கள் மிகத் திறமையானவர்கள். ஆகவே எல்லாம் நல்ல முடிவாக நடந்திருக்கும் என்ற மிதமிஞ்சிய நம்பிக்கை என்னிடம் இருந்தது. எனது வேலை முடிந்து வந்து கழக அலுவலகத்திற்கு தொலைபேசி எடுத்தேன். தொலைபேசியில் வந்தவர் கார்ல் எனக்கு புதிதாக இருந்தது. தமிழர் புனர் வாழ்வுக் கழக யேர்மனிக் கிளை தலைவர், செயலாளர், பொருளாளர் மூவரும் தங்கள் பதவிகளை விட்டு விலகி விட்டதாக தொலைபேசியில் அவர் சொன்னார். நான் இதனை எதிர்பார்க்கவே இல்லை. ஏன்? எதற்கு? என்களை விகள் என்னிடம் இருந்தும் நான் அவர்களைக் கேட்க விரும்பவில்லை. சரியான பதில் அவரிடம் இருந்து வராது என எனக்குத் தெரியும்.

ஆனால் அவரிடம் இருந்து ஒரு தகவல் வந்தது. அது இதுதான். „உங்களது தலைவர் பதவியைப் பொறுப்பேற்று செய்யுமாறு லோரன்ஸ் திலகர் சொல்லி இருக்கிறார். அவர் நான்கை கால பதமணி வரை இங்கே இருப்பார். உங்கள் நல்ல முடிவை அறிவியுங்கள்”

இதையும் நான் சற்றும் எதிர்பார்க்கவில்லை. நிர்வாகத்தில் இருந்த ஐவரில் மூவர் அந்தப் பதவிகளில் இனி இல்லை. அவர்கள் தாங்களாகவே விலகி விட்டனர்? அல்லது விலகும்படி நிர்வாகப் படுத்தப் பட்டார்கள் திரியாது. அடுத்த இருவரில் ஒருவர் நான். பிரச்சாரப் பகுதிக்கான பொறுப்பு என்னிடம் இருந்தது. மறையைவர் உதவிச் செயலாளராக இருந்தவர். அவர் யேர்மனியில் மொழி பெயர்ப்பாளராகவும் கடமை ஆற்றிக் கொண்டிருந்தார். அது யேர்மனிய மக்களிடம் எங்கள் பிரச்சினைகளை எடுத்துச் செல்வதற்கு எங்கள்கூப் பெரிதும் உதவியாக இருந்திருக்கின்றது. போதாததற்கு அப்பொழுது ஏன் இப்பொழுதும் கிட்டபுலம் பெயர் தமிழர்கள் அதிகமாக வாழும் யேர்மனிய வடக்குப் பகுதியிலேயே அவரும் வசித்து வந்தார். ஆதலால் அவரிடம் பொறுப்பைக் கொடுப்பதே நல்லது என்று நான் நினைத்தேன். அதனால் மறுநாள் காலம் எனது முடிவை அலுவலகத்திற்கு அறிவித்தேன். அந்தப் பொறுப்பை ஏற்க உதவிச் செயலாளராகவும் விரும்பும் இருந்தது என பது அவர்களுக்கும் தெரியும். ஆனால் முடிவு மட்டும் வறோக இருந்தது.

இது விடயமாக கலந்து உரையாடலுக்கு எனக்காக ஒரு கட்டத்தினை நான் இரூக்கும்தான் மாநிலத்திலேயே ஏற்பாடு செய்தார்கள். வாகன வசதி இல்லாத, வலையில் விடாமுறை இல்லாத என்று „பிமிக்கி“ கொடுக்கிறாயா. இப்பவா பார்க்கலாம் என்பது போல் அவர்களது கட்டட ஒழுங்கு இரூந்தது. கட்டடத்தில் கடுமையான வாகு வாதங்கள். ஒரு கழகத்தின் நிர்வாகக் குழுவை கட்டி அங்கு கருத்துகளை உள் வாங்கி ஆரோக்கியமான முடிவை எடுக்காமல் எடுத்ததோமா கவிழ்த்தோமா என்ற நிலை ஏற்படையது அல்ல என்ற வாதம் என்னிடம் இரூந்தது. குறைந்த பட்சம் அவர்கள் விலகியதையே அன்றி விலக்கப் பட்டிருந்தாலோ அதற்கான காரணங்களை நிர்வாகக் குழுவாக்கு அறிவிக் வணேடும் என்று நான் ஆணித்தரமாக நின்றனே.

எனது பலத்த வாதத்திற்கான இறுதிப் பதில் இப்படி இரூந்தது.

„இதுதான் முடிவு. அமைப்புகள் இரூந்து கொண்டே இப்படியான களேவிகளைக் கடைக்கக் கட்டாது. அதுக்கு நாங்கள் பதில் தர முடியாது“

இந்தப் பதிலோடு எனது தலகைக்குள் „சூர்“ என்று ஏதோ நுளந்தது போல் இரூந்தது.

„அப்படியானால் நானும் விலகிக் கொள்கிறனே“

கட்டடத்தை விட்டு வளையே வந்து விட்டனே.

கட்டடம் முடிவடைந்தது.

கட்டடத்திற்கு வந்தவர்களிடம் விடலைபெற்றுக் கொண்டிருந்தனே. கட்டடத்திற்கான பொறுப்பாளர் என்னருக்கே வந்தார்.

„இவ்வளவு கோபம் உங்களுக்குக் கட்டாது „ என்றார்.

எனது கோபத்திற்கான காரணம் அவரது பச்சுத்தான். ஆனாலும் பொறுமையை வரவழைத்துக் கொண்டு அவரிடம் கட்டினே.

„இப்பொழுது நான் விலகி விட்டனே தானே. எனது களேவிக் கு என்ன பதில்?“

„அமைப்புக்கு வளையில் இரூந்து கொண்டே நிர்வாகம் சம்பந்தமான களேவிகளைக் கடைப்பவர்க்கு நாங்கள் பதில் தர முடியாது“

ஆடிப்போய் இரண்டு அடிபின்னால் போனனே. ஆனால் அரசியலை புரிய ஆரம்பித்தனே.

□□□□

23.12.2014